

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg er ked af, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen er blevet vred paa mig, fordi jeg ikke tror, at Retspartiet egner sig til at omsætte Grundskyldstanken i praktisk Politik. Men det er min Tro, det er der ikke noget at gøre ved, det kan ikke ændres. Jeg synes ogsaa, jeg har nogen Begrundelse for denne min Tro. Partiet har en Gang for et Par Aar siden forsøgt paa at indbringe et Forslag derom. Jeg vil tro, at naar dette Forslag ikke igen indbringes af det ærede Parti, er det en Erkendelse af, at det ikke egner sig dertil.

Jeg ved ikke, hvad det er for et Svar, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen vil have fra mig. Jeg har paa de Spørgsmaal, han fremsatte, første Gang havde Ordet, svaret, at jeg har den Opfattelse, at Spørgsmaalet om Beskatningens Hensyntagen her i Landet til Borgernes særlige Formueforhold maa foregaa gennem personlig Beskatning, ikke gennem Ejendomsbeskatning, og det er stadig min Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Sevelsted sagde, at det kunde vel ikke være Meningen, naar jeg havde fremsat dette Lovforslag, at man saa ikke ogsaa skulde bruge det i dets yderste Konsekvenser. Det er det, jeg nu har bestræbt mig for i 3 Dage at gøre bl. a. det ærede Medlem forstaaeligt, hvad Meningen med Regeringens Forslag er. Men jeg skal gentage det igen; jeg er taalmodig og overfor en Landsmand i særlig Grad.

Meningen med dette Forslag er da følgende. Naar den første Del af Forslaget, den obligatoriske Del, der fritager fremtidigt Byggeri for Beskatning, er gennemført, kommer denne Del selvfølgelig til at gælde for alle Kommuner i sine yderste Konsekvenser. Den anden Del angaar Spørgsmaalet om de bestaaende Skatter, og hvis jeg nu havde villet have dette Forslag anvendt paa alle Kommuner i dets yderste Konsekvenser, havde jeg selvfølgelig foreslaaet det som obligatorisk ogsaa. Men da Lovforslaget vil faa forskellige Virkninger i Kommuner af forskellig Struktur, er det selvfølgelig fornuftigt og rigtigt at gøre det til en frivillig Sag for Kommunerne, om de vil anvende det eller ikke. Om det er rigtigt for Kobberup-Feldingsbjerg Kommune at anvende denne Bestemmelse eller ikke, ved jeg ikke, da jeg ikke har tilstrække-

ligt Kendskab til denne Kommune. Men jeg er ikke i Tvivl om, at Kommunen vil forstaa at administrere den Frihed, der gives, paa fornuftig og naturlig Maade.

Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem kan mene, at der er et Modsætningsforhold mellem mig og en Artikel i „Fyns Venstreblad“, hvor der, efter hvad det ærede Medlem siger, staar, at hidtil har det været saadan i Kommunerne, at for hver Krone, de tager i Kommunen i Grundskyld, skal der tages 75 Ø. i Ejendomsskyld. Det er jo netop dette Forslags Hensigt og Indhold, at det skal de ikke længere. Men det skal de være stillet frit overfor.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at jeg bekender mig til at ville gøre Ejendomsbegrebet flydende. Nej, aldeles ikke, jeg ønsker tværtimod at gøre Ejendomsbegrebet mere fast i vort Samfund og det efter mere moralske Grundsætninger. Det er det, dette Forslag bl. a. gaar ud paa. Det konservative Parti har netop paa dette Omraade, som det er godtgjort, haft visse moralske Anfægtelser. Man har tidligere, endog i sit Program, erklæret sig enig i Grundskyld, man har erklæret sig enig i en Værdistigningsskat. Desværre er det gaet tilbage for det konservative Parti med Retstanken paa dette Omraade. Det er maaske et Led i den almindelige Forfaldsperiode efter Krigen. Det sørgelige er blot, at det konservative Parti nu ogsaa har trukket Venstre med sig. Det viser de stadige Skærmydsler i Dag og i Gaar om, hvilket af de to Partier der nu alligevel er det mest konservative paa dette Omraade.

Jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen bebrejdede mig, at jeg havde villet være overlegen overfor ham. Hvor kan det ærede Medlem dog sige det? Der er intet, jeg nødigere vilde. Og selv om jeg vilde, vilde det sikkert slet ikke lykkes for mig overfor det ærede Medlem. Nej, mine Udtalelser gav Udtryk for, at jeg var bedrøvet over, om det ærede Medlem skulde sætte Virkningerne af den Højtidelighed, han er i Besiddelse af, over Styr under denne Debat; og det er han nu utvivlsomt i Færd med, naar han beregner, hvor mange Snes Procent en Forhøjelse f. Eks af en Kronens Skat medfører, eller hvor mange Tusinde Procents Skatteforhøjelse der vilde fremkomme ude i en Kommune, hvis den